

Josef Čuba 19. 4. 2021

Pan Josef Čuba (* 2. 11. 1943)

prožil v Čachrově víceméně celý svůj život. Narodil se v Běšinech, ale během pár dní ho převezli do Bradného, do dřevěného domu č. p. 17, který stojí až na konci obce při cestě na Pohádku.

Tam jsem žil s rodiči tři roky. Pak naši osídlili hospodu v Čachrově, která patřila panu Boříkovi. Čachrovští ji znají jako U Chalupských. Byli tam v nájmu a

měli pronajaté pozemky, jedenáct hektarů, a k tomu zemědělské budovy, stodoly a stáje. Chovali pár koní, šest krav, čtyři kusy jalovic

Dům v Bradném, kde žil malý Pepík s rodiči tři roky

a dvě ovce. V padesátém šestém šli do JZD. Otec tahal dřevo. Denně ho s koňským povozem vozil z Javorné do Lub. To byla dálka!

Máte v rodině nějaký dramatický příběh?

Můj dědeček z matčiny strany pocházel z Kadešic u Sušice č. p. 17. Když mu byly asi čtyři roky, jeho otec, můj pradědeček, prohrál s kamarády v kartách celé hospodářství. Nebylo malé, 30 ha lesa a 20 ha polí. Co měl potom dělat? Odjel do Ameriky a nechal tu ženu a syna. Z Ameriky napsal, aby za ním žena přijela. Vydala se na cestu, ale nedojela. Zemřela na lodi. Pohřbili ji tak, že ji hodili do moře. Jejich syn zůstal s babičkou v Kadešicích. Jednou ráno sousedi koukají oknem a vidí ji ležet ve světnici mrtvou. Vedle ní sedí malý kluk. Sháněli příbuzenstvo, které by se ho ujalo.

Vzala si ho jeho babička z otcovy strany, která bydlela v Bradném v domě, kde dnes je Růženka Denková, a vychovala ho. Později se

Dům v Bradném, kde Josefova dědečka vychovala jeho babička z otcovy strany

vyučil ve Vídni ševcem. Tam došlo k neštěstí. Jeho mistra někdo zabil, a tak musel hned domů. Narukoval do 1. světové války, a když

Dědeček jako voják 1. světové války, Josef a já

se vrátil, oženil se s Annou Stachovou a měli spolu Čenka, mého tatů.

Tatínek se narodil se ve Strážově. Jak už jsem říkal, pak už jako rodina jsme bydleli v nájmu U Chalupských. Táta dělal pokrývače, jezdil s dřevem a pak byl až do důchodu v JZD. Naši byli od sebe 14 let. Prý to není dobře...

Já si v Čachrově pod obecním úřadem postavil v sedmdesátém roce dům. Táta bydlel s námi, pak žil u paní Boubelové v pivovaru. Byla vdova. Jejího muže srazil nákladník, který dostal smyk. Nešťastná nehoda. Stalo se to směrem na Puksajny.

Celý život jsem pracoval v JZD Čachrov. Nejdřív jako dělník, později jako traktorista. Kvůli práci v JZD jsem si udělal zemědělské učiliště v Horažďovicích. Prospěch jsem měl dobrý.

Josefův tatínek jako pomocník při honu

Josef jede z pole na Pavlově

V družstvu ale byly špatné peníze, 150 korun měsíčně, a tak jsem si přivydělával s koňmi a pak s traktorem. Dostával jsem samou těžší práci, protože jsem nevzal knížku KSČ. To se mi vracelo i při stavbě domu. Pro stavební povolení jsem jezdil do Klatov dva roky! A pak mi ještě chodily kontroly. Ale vždycky jsem z toho nějak vybruslil!

Dům v Čachrově

Máte sourozence?

Mám sestru Ludmilu, provdanou Hoznedlovou. Většinu času pobývá v dřevěném domě v Bradném. Jezdím tam za nimi docela často, televize mě nebaví. Mají taky byt v Klatovech, tak to střídají.

Ještě jsem měl bratra Antonína. Narodil se v roce 1942. Byl moc chytrý. Udělal zetéeshku v Klatovech a vysokou zemědělskou v Praze.

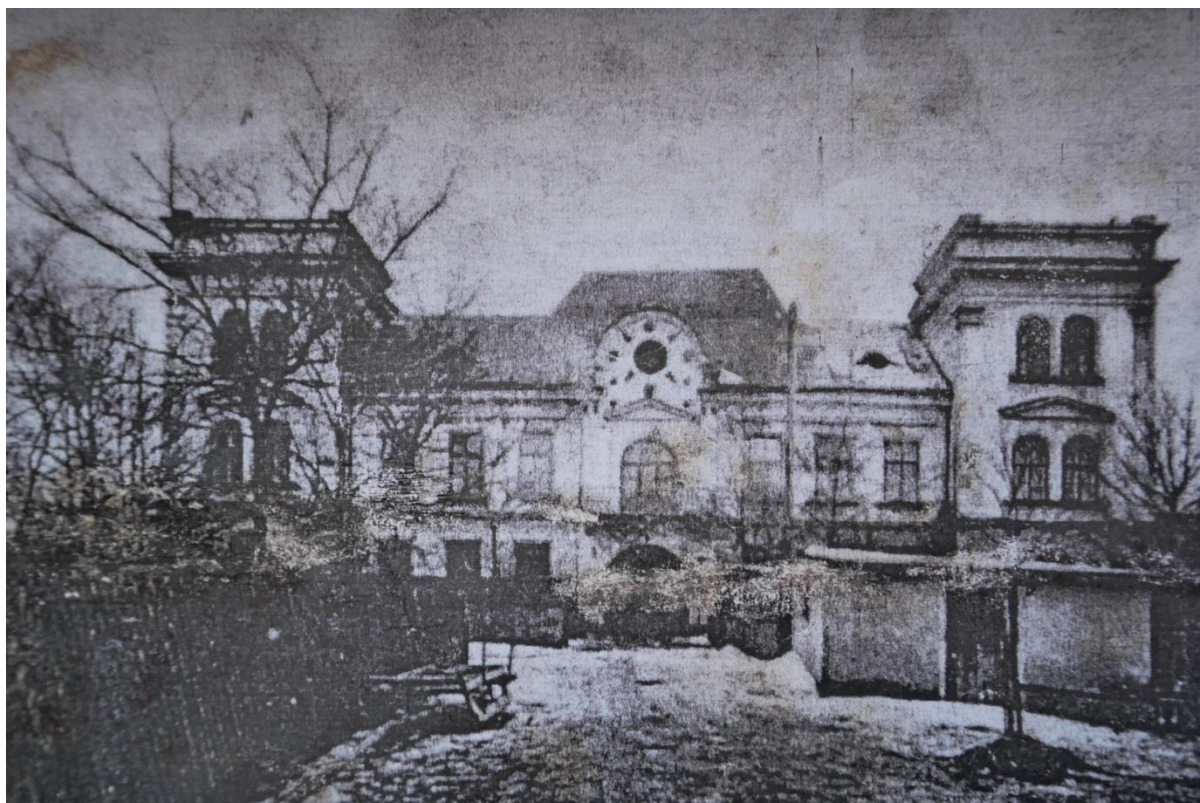

Bratr Tonda při závodech ZTS na Šukačce

Pracoval jako agronom v Běhařově, Brnířově a na Státním statku Javorná. Postavil si dům vedle nás, teď je tam synovec Tonda.

Povězte mi něco o vaší paní.

Za svobodna se jmenovala Růžena Ertlová. Pocházela z Tvrdoslavi. Jak jsme se seznámili? Na plese v Kozí. Měla tam příženěného bratra a já tam jel s čachrovskými hasiči. Měli jsme spolu dvě dcery. Pracovala v JZD. Zemřela vloni, říká smutně pan Čuba. Vím. Byla to moc hodná a pracovitá paní. I když už byla vážně nemocná, stále něco dělala kolem domu a pečlivě se starala o zahrádku.

Naše povídání se pak točí kolem historie Čachrova a okolí. Pan Josef vypráví o zámku, o jeho nárožních věžích a kameni s letopočtem 1800. Vyjmenovává, kolik tady bylo pohostinství, řeznictví a jaká řemesla se tu provozovala. A bere to pěkně po pořádku:

Kolářství Zahrádka č. p. 44

Pekařství Kliment č. p. 40, nyní Gollovi

Benešovi č. p. 29 Potraviny (nejdříve obchodník s nápoji pan Denk, současně obchod s textilem, později Kampelička)

Řezník Hoznedl a holič v ratejně (panském dvoře) - zbouráno

Krejčovství Kolář č. p. 36 a hospoda a řeznictví U Bouberlů (starý pivovar)

Obuvnictví u Oudů, později krejčí Šedlbauer č. p. 38

Kovář Brůha

Servis Bohumíra Háznedla, dříve tu byl obchod s potravinami

Restaurace U Chalupských, dnes v rekonstrukci (dříve tu spravoval boty pan Jonáš a pan Šedlbauer provozoval řeznictví. Sídlił tady také poštovní úřad. Před restaurací bývala čerpací stanice.

Hospoda U Hofmanů č. p. 45, později obchod Jednoty

Hotel, řeznictví a pohostinství Šedlbauer (hotel v roce 1953 skončil, byla tu kancelář JZD a ordinace MUDr. Kaskouna). Restauraci obnovil a dlouhá léta úspěšně provozoval Honza Ježek. Kdo by nevzpomínal na jeho svíčkovou s deseti knedlíky...

Sídlo Obecního úřadu Čachrov č. p. 55, dříve četnická stanice

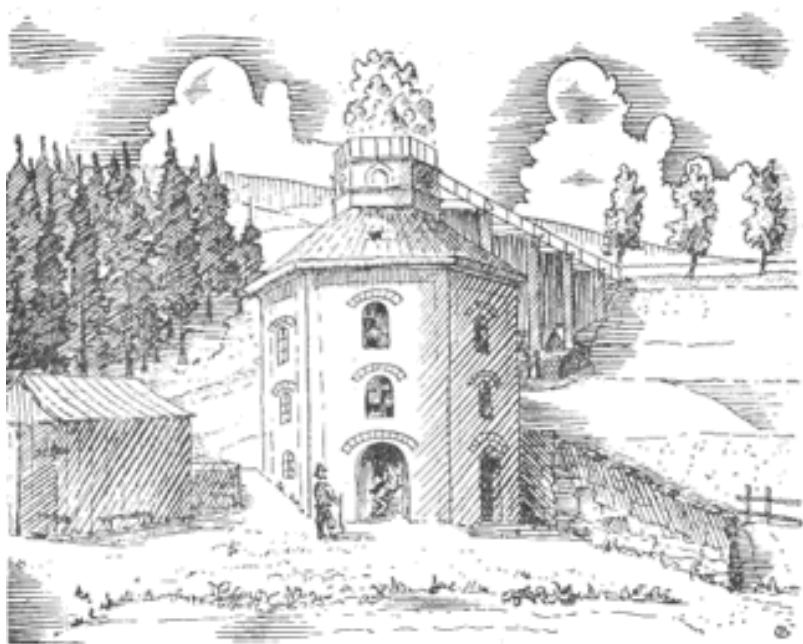
Pošta a zámečnictví č. p. 50

Bývalý kupecký dům, koloniál
obchodnice Bastlové (v majetku
rodiny Šolcových)

na kresbě Z. Hranáčové

Pan Čuba pokračuje ve vyprávění: **V Čachrově se dříve taky pálilo vápno. Vápenku i pivovar postavil Petr Kordík, co je pohřbený v kryptě v lese. Vápenec se vozil ze Svinné, tam taky byla vápenka. V Čachrově se zpracovával. Čachrovské vápno bylo vyhlášené, výborné na bílení chalup. Rozváželo se do daleka, až na Domažlicko. Ale to už je dávno...**

Kordíkova vápenka pod Čachrovem, 2. polovina 19. století

Z vyprávění pana Čuby je jasné, že je na historii své obce náležitě hrdý. Některá řemesla a živnosti jsme se ale nestihli, třeba truhláře Vojáčka nebo krejčího Nauše. Tak snad příště...